

Evolució dels sistemes de sanejament a l'illa de Menorca

Esteve Barceló Marquès

Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental

Situació i tendències generals

Encara que actualment el nom de l'illa de Menorca vagi lligat al de reserva de biosfera i que aquest concepte impregni totes les activitats que es duen a terme en aquest territori, trobar una relació directa entre aquesta distinció i l'evolució dels sistemes de sanejament a l'illa es fa difícil. La normativa que regeix la recollida i el tractament de les aigües residuals és anterior a aquesta declaració, de manera que el camí recorregut s'hauria fet amb reserva de biosfera o sense. Ara bé, resulta evident que el grau de protecció d'algunes àrees (ANEIs, etc.) i/o les posteriors normatives d'ordenació del territori (com el PTI) condicionen aquesta activitat, en el sentit que les actuacions futures (noves infraestructures) es troben ja majoritàriament delimitades o bé pateixen restriccions en la seva ubicació sobre el territori.

Difícilment es pot generalitzar sobre l'estat dels sistemes de sanejament a l'illa de Menorca. Tot i que la majoria d'aglomeracions urbanes disposen de xarxes de recollida de les aigües residuals i de sistemes de tractament d'acord amb la normativa vigent, encara hi ha algunes excepcions, sigui perquè falten infraestructures o perquè estan incompletes. Aquesta variabilitat territorial fa que s'hagi de particularitzar en funció de cada cas.

La majoria de les aigües residuals de les aglomeracions urbanes són recollides per xarxes de sanejament, que en la majoria dels casos són mixtes -les aigües pluvials s'acaben mesclant amb les residuals en major o menor mesura, tot i haver-hi una tendència progressiva cap a les xarxes separatives. Aquestes conduccions en baixa habitualment són gestionades per l'administració municipal.

Plànol 1. Distribució de les diverses infraestructures de l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental a l'illa de Menorca. Font: Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental

La majoria de xarxes en alta (estacions de bombeig i col·lectors previs a les depuradores) i estacions depuradores d'aigües residuals (en endavant, EDARs), les gestiona l'administració autonòmica, mitjançant convenis de col·laboració entre l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental (que antigament era l'Institut Balear de Sanejament, més conegut com IBASAN) i les administracions municipals pertinents.

No obstant això, encara queden algunes urbanitzacions privades pendents de recepcionar per part de l'administració local, on els sistemes de sanejament, amb major o menor grau de desenvolupament, són gestionats de forma privada. En alguns casos únicament existeixen fosses sèptiques particulars, mentre que altres disposen fins i tot d'EDARs amb tecnologia adequada a la legislació en vigor.

En el cas que existeixin fosses sèptiques, els residus generats es poden transportar a algunes de les EDARs públiques, que disposen d'una recepció de fosses sèptiques específica: és el cas de les EDARs de Maó-es Castell, Alaior i Ciutadella sud. Però aquesta situació és cada vegada més una excepció i la tendència és clara cap a la gestió descrita en paràgrafs anteriors.

El Plànol 1 mostra la distribució de les diverses infraestructures que gestiona actualment l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental a cadascun dels municipis

Taula 1. Sistemes de sanejament dels principals nuclis poblacionals de Menorca (Font: Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental)

Terme municipal	Nucli	Nom de l'EDAR	Titular de l'EDAR
Alaior	Alaior	Alaior	Abaqua
Alaior	L'Argentina		
Alaior	Cala en Porter	Cala en Porter	Abaqua
Alaior	Cales Coves - Son Vitamina		
Alaior	Son Bou-Sant Jaume - Torre Solí	Diverses	Privades
Es Castell	Es Castell	Maó - es Castell	Abaqua
Es Castell	Santa Anna	Maó - es Castell	Abaqua
Es Castell	Cala Sant Esteve		
Es Castell	Trebalúger		
Ciutadella	Ciutadella	Ciutadella sud	Abaqua
Ciutadella	Son Oleo - Son Blanc - sa Caleta	Ciutadella sud	Abaqua
Ciutadella	Santandria - Cala Blanca	Ciutadella sud	Abaqua
Ciutadella	Cap d'Artrutx - Son Xoriguer	Ciutadella sud	Abaqua
Ciutadella	Cala Morell	Cala Morell	Municipal
Ciutadella	Cala en Blanes - Los Delfines	Ciutadella nord	Abaqua
Ciutadella	Cales Piques - Torre del Ram	Ciutadella nord	Abaqua
Ciutadella	Serpentona	Cala Galdana	Abaqua
Ferrieres	Ferrieres	Ferrieres	Abaqua
Ferrieres	Cala Galdana	Cala Galdana	Abaqua
Maó	Maó	Maó - es Castell	Abaqua
Maó	Es Grau	Maó - es Castell	Abaqua
Maó	Sa Mesquida - es Murtar		
Maó	Cala Llonga - Sant Antoni		
Maó	Llucmaçanes		
Maó	Sant Climent	Sant Climent	Abaqua
Maó	Binixica		
Maó	Binidali	Binidali	Abaqua

Taula 1. (continuació)

Terme municipal	Nucli	Nom de l'EDAR	Titular de l'EDAR
Maó	Es Canutells - Ses Tanques	Diverses	Privades
Es Mercadal	Es Mercadal	Es Mercadal	Abaqua
Es Mercadal	Cala Tirant	Es Mercadal	Abaqua
Es Mercadal	Ses Salines	Es Mercadal	Abaqua
Es Mercadal	Fornells	Es Mercadal	Abaqua
Es Mercadal	Son Parc	Son Parc	Privada
Es Mercadal	Arenal d'en Castell	Diverses	Privades
Es Mercadal	Na Macaret		
Es Mercadal	Coves Noves	Coves Noves	Privada
Es Mercadal	Addaia	Diverses	Privades
Es Migjorn Gran	Es Migjorn Gran	Es Migjorn Gran	Abaqua
Es Migjorn Gran	Sant Tomàs	Es Migjorn Gran	Abaqua
Sant Lluís	Sant Lluís	Sant Lluís	Abaqua
Sant Lluís	S'Ullastrar		
Sant Lluís	S'Algar	Sant Lluís	Abaqua
Sant Lluís	Cala Alcaufar	Sant Lluís	Abaqua
Sant Lluís	Punta Prima	Sant Lluís	Abaqua
Sant Lluís	Son Ganxo	Sant Lluís	Abaqua
Sant Lluís	Biniancolla	Sant Lluís	Abaqua
Sant Lluís	Binibeca - Binisafúller - Cap d'en Font	Sant Lluís / Binidalf	Abaqua

de l'illa de Menorca. La Taula 1 recull a grans trets la situació de cada nucli, en funció de si disposa d'una EDAR, i el nom i la titularitat de la gestió en cas afirmatiu.

La majoria de municipis (Maó, es Castell, Sant Lluís, Alaior i es Mercadal) tenen encara algun nucli pendent de connectar a alguna EDAR pública; bé perquè es tracta d'urbanitzacions privades (amb o sense sistemes de sanejament) o bé per la manca del sistema de recollida que pugui conduir l'aigua residual cap a l'EDAR prevista.

Taula 2. Tipus de tractament de les EDARs de l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental a l'illa de Menorca (Font: Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental)

Edar	Tractament secundari			Tractament terciari		
	DQO	DBO ₅	MES	Nitrogen	Fòsfor	Filtració
Alaior	Sí	Sí	Sí	Sí	Sí	No
Binidali	Sí	Sí	Sí	Sí	Sí	No
Cala en Porter	Sí	Sí	Sí	Sí	Sí	No
Cala Galdana	Sí	Sí	Sí	Sí	Sí	Sí
Ciutadella Nord	Sí	Sí	Sí	No	No	No
Ciutadella Sud	Sí	Sí	Sí	Sí	Sí	Sí
Es Mercadal	Sí	Sí	Sí	No	No	No
Es Migjorn Gran	Sí	Sí	Sí	Sí	No	Sí
Ferrieres	Sí	Sí	Sí	No	No	Sí
Maó-es Castell	Sí	Sí	Sí	Sí	No	Sí
Sant Climent	Sí	Sí	Sí	Sí	NO	Sí
Sant Lluís	Sí	Sí	Sí	NO	NO	Sí

En alguns casos, l'EDAR està ja construïda i dimensionada per a les necessitats futures. És el cas de l'EDAR de Maó - es Castell, preparada per rebre les aigües residuals de Llucmaçanes i de les urbanitzacions de la zona nord del terme municipal de Maó i de Trebalúger i cala Sant Esteve, del terme municipal des Castell; o de Cala en Porter, que en un futur podria absorbir el afluent de Cales Coves i Son Vitamina. En altres zones, es troben encara en fase de projecte, com és el cas de l'EDAR d'Addaia, que donarà servei a les urbanitzacions de la costa nord del terme municipal des Mercadal.

En canvi, alguns municipis ja disposen de sistemes complets de sanejament a tot el terme municipal. Es tracta de la zona de ponent de l'illa: Ciutadella, Ferrieres i es Migjorn Gran, tot i que en el cas de Ciutadella, una de les quatre EDARs que hi ha en servei encara la gestiona l'Ajuntament, concretament la de Cala Morell.

Pel que fa a les EDARs gestionades actualment per l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental, la Taula 2 recull de forma esquemàtica els tipus de tractaments existents. Totes les plantes disposen de tractament secundari (biològic) amb capa-

ciutat d'eliminació de matèria orgànica (DQO, DBO i MES), a la vegada que bona part incorporen en el mateix procés eliminació de nutrients (principalment nitrogen) i una desinfecció final. En alguns casos existeixen ja filtracions destinades a millorar el rendiment en l'eliminació de sòlids de cara a la seva reutilització actual o futura.

Un altre aspecte rellevant que ve a completar el cicle de l'aigua des del punt de vista de l'activitat humana és la reutilització dels efluent de les EDARs. Actualment només s'aprofita de forma directa i regulada part del cabal de tres EDARs públiques, en concret la de Sant Lluís, la de Ciutadella sud i la des Mercadal. No obstant això, aquest aspecte tendirà a incrementar-se en el futur, donat que hi ha com a mínim dos projectes més de reutilització en marxa: Ciutadella sud (fase final d'execució d'obres) i Maó - es Castell (estudi i redacció de projecte).

Comparativa dels darrers 15 anys

Un dels trets destacables que marquen l'evolució dels darrers 15 anys seria que, paradoxalment, la quantitat d'EDARs s'hagi vist reduïda. Aquest fet té una explicació lògica, i és que originàriament els promotors de les urbanitzacions privades es veien obligats a construir els seus propis sistemes de sanejament.

Ara bé, la creació de l'Institut Balear de Sanejament l'any 1989 (actualment Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental) va marcar un punt d'inflexió. A mesura que les urbanitzacions han estat recepcionades pels ajuntaments, la responsabilitat en matèria de tractament de les aigües ha estat assumida pel Govern de les Illes Balears. En la majoria dels casos s'ha construït una nova instal·lació que ha substituït diverses de les instal·lacions privades originals. Un exemple molt gràfic es troba al terme municipal des Migjorn Gran, en què es va passar d'una EDAR municipal que servia per al poble i nou EDARs privades a la urbanització de Sant Tomàs, a una única EDAR que dona servei tant al poble com a la urbanització. Un fet similar s'esdevindrà a la costa nord del terme municipal des Mercadal amb la imminent construcció de la nova EDAR d'Addaia.

El Plànol 2 il·lustra un dels estadis d'aquesta transició, l'any 2000, on coexistien ja diverses noves EDARs públiques construïdes per l'administració autonòmica amb multitud d'EDARs privades.

Un altre aspecte a destacar és l'evolució dels sistemes de tractament. Tot i que la majoria de plantes depuradores existents a Menorca es basen en un tractament

Plànol 2. Distribució de les diverses EDARs de Menorca l'any 2000. Font: Direcció General de Recursos Hídrics

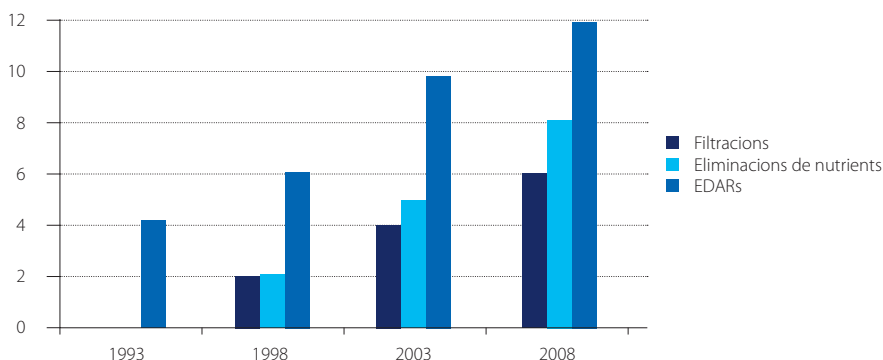

Figura 1. Evolució del número d'EDARs, eliminacions de nutrients i filtracions a les EDARs de l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental a l'illa de Menorca. Font: Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental

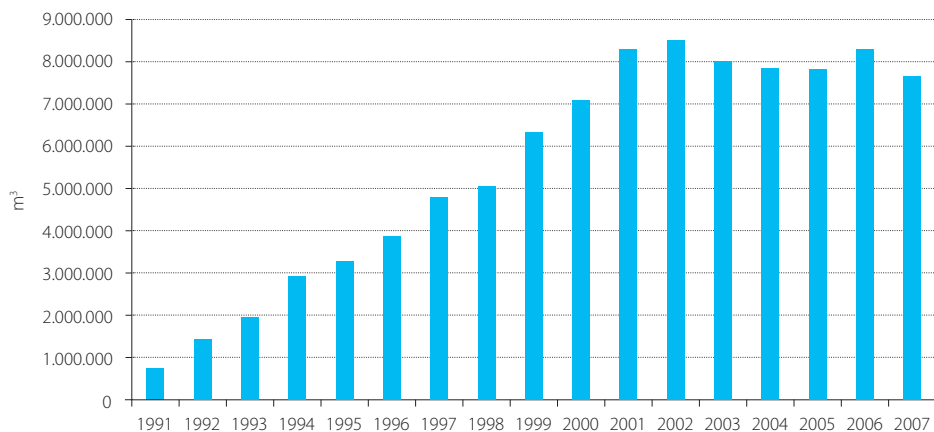

Figura 2. Evolució dels cabals tractats per les EDARs de l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental a l'illa de Menorca. Font: Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental

secundari o biològic, s'han anat implantant les innovacions tecnològiques que han sorgit a mesura que es construïen noves instal·lacions o se'n reformaven d'altres. Paral·lelament, s'han incorporat tractaments addicionals, com les eliminacions de nutrients (N i P) i filtracions, anomenats en conjunt tractaments terciaris i enfocats generalment a permetre una ulterior reutilització de les aigües tractades. La Figura 1 il·lustra aquesta progressió.

És destacable el fet que tot i que el llacunatge va ser un tipus de tractament que es va implantar a l'illa, de les tres plantes que hi havia originàriament, una va ser substituïda per una depuradora convencional (es Migjorn Gran), una altra per un llacunatge airejat (es Mercadal) i la tercera (Ferrerries) en un futur immediat probablement sigui reconvertida en una EDAR convencional.

Altres dades significatives de l'esforç realitzat en el tractament de les aigües residuals a Menorca es veuen representats a la Taula 3 i a la Figura 2, que mostren l'evolució dels cabals tractats per les EDARs de titularitat autonòmica des de la construcció de les primeres l'any 1991 fins l'any 2007.

Si bé durant la primera dècada l'increment de cabal tractat és evident, amb la progressiva incorporació de noves plantes, la darrera dècada hi ha una tendència a l'estabilització, un cop assolit un sistema força complet, tot i les pertinents excepcions.

I pel que fa a les dades qualitatives, la Taula 4 presenta els valors mitjans de l'any 2007 de diversos paràmetres a l'entrada i la sortida de les EDARs, el rendiment d'eliminació d'aquests i una mitjana insular comparada amb els límits que fixa la normativa.

Si ens atenem a aquests valors, s'observa el compliment general de la normativa, tenint en compte que es tracta de dades de sortida dels tractaments secundaris. Els valors de sortida dels terciaris encara millorarien els rendiments. No obstant això, els Ilacunatges (es Mercadal i Ferreries) són els tipus de tractaments amb més dificultats per complir els criteris de qualitat, si bé s'han dut a terme actuacions de millora a Mercadal i a curt termini s'actuarà a Ferreries.

Pel que fa a la reutilització directa de les aigües residuals depurades, la Taula 5 presenta les dades més significatives de les tres concessions en funcionament d'aigua regenerada a les EDARs públiques -Sant Lluís, Ciutadella sud i es Mercadal-, concessions que daten dels anys 2001, 2002 i 2007 respectivament.

En el cas de Sant Lluís, les aigües es destinen al reg de jardins públics i privats, i també a l'alimentació de la xarxa dels sanitaris dels complexos hotelers a la zona costanera de Punta Prima, mentre que a Ciutadella es destina al reg de farratges d'una finca agrícola. Pel que fa al cas més recent, el des Mercadal, l'aigua regenerada es destina al reg agrícola d'unes 40 hectàrees de diverses finques del camí de Tramuntana.

El seguirà, a tenor de l'estat d'execució de les obres, el projecte d'aprofitament d'aigües regenerades de Ciutadella, en què la Comunitat de Regants de Ciutadella Sud preveu reutilitzar 1.991.026,50 m³ anuals procedents de l'EDAR Ciutadella sud en el reg agrícola de 284 ha inicialment, ampliables a 380 ha i aprofitar-les també per al reg de jardins públics. El Plànol 3 correspon a aquest projecte.

Taula 3. Evolució dels cabals tractats per les EDARs de l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental a l'illa de Menorca (Font: Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental)

Any	Cabal (m ³)
1991	728.900
1992	1.430.604
1993	1.979.233
1994	2.891.163
1995	3.282.239
1996	3.888.722
1997	4.767.163
1998	5.090.748
1999	6.356.424
2000	7.074.942
2001	8.234.960
2002	8.517.296
2003	8.028.062
2004	7.847.923
2005	7.826.035
2006	8.282.247
2007	7.733.243

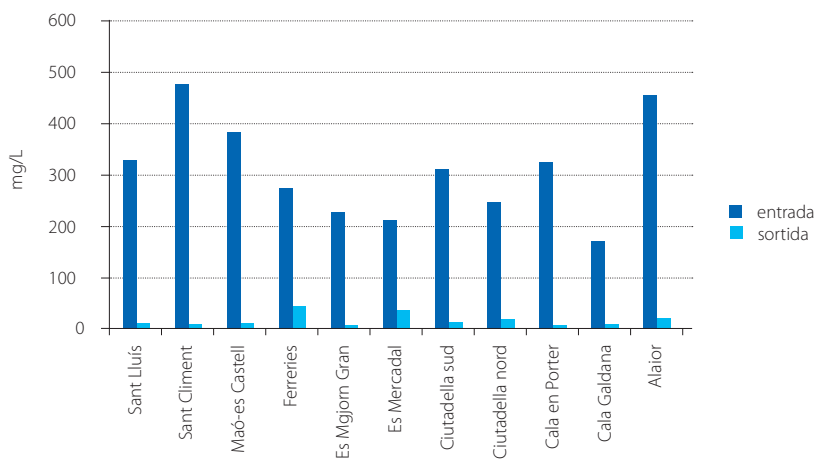
Taula 4. Dades qualitatives de diversos paràmetres d'entrada i sortida de les EDARs de l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental a l'illa de Menorca l'any 2007 (Font: Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental)

Any 2007	DBO ₅ (mg/L)			DQO (mg/L)			MES (mg/L)		
EDAR	Entrada	Sortida	Rendiment	Entrada	Sortida	Rendiment	Entrada	Sortida	Rendiment
Alaior	454	21	95%	1042	83	92%	430	31	93%
Cala Galdana	170	7	96%	308	28	91%	141	10	93%
Cala en Porter	323	6	98%	850	24	97%	377	9	98%
Ciutadella nord	246	18	93%	531	76	86%	207	28	86%
Ciutadella sud	311	11	96%	691	42	94%	263	13	95%
Es Mercadal	213	37	83%	470	164	65%	174	83	52%
Es Migjorn Gran	228	7	97%	577	28	95%	182	9	95%
Ferries	276	43	84%	671	150	78%	289	34	88%
Maó - es Castell	383	10	98%	821	57	93%	371	12	97%
Sant Climent	477	7	99%	1021	37	96%	347	11	97%
Sant Lluís	328	9	97%	808	44	95%	421	22	95%
MENORCA	310	16	95%	708	67	91%	291	24	92%
Normativa	DBO₅	<25	>70-90%	DQO	<125	>75%	MES	<35	>70-90%

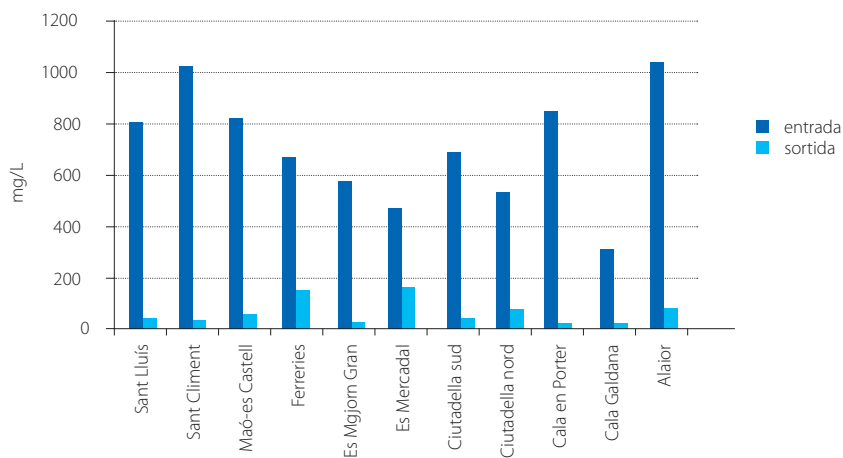
Nota: Els valors de referència de la normativa estan en cursiva, donat que varien en funció dels habitants equivalents servits i el tipus d'abocament i la zona en qüestió (consultar annex).

Taula 5. Concessions de reutilització d'aigües residuals depurades procedents de les EDARs de l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental a l'illa de Menorca (Font: Direcció General de Recursos Hídrics)

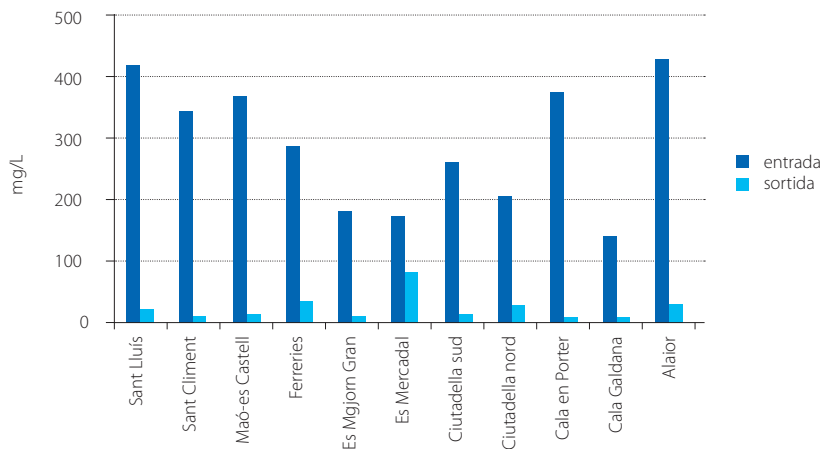
Edar	Concessionari	Q màxim (m³/any)
Sant Lluís	Comunitat d'usuaris de Punta Prima	200.000
Ciutadella sud	Son Bou Vell	421.000

Gràfica 3. Concentracions de DBO_5 d'entrada i sortida de les EDARs de l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental a l'illa de Menorca l'any 2007. *Font:* Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental

Gràfica 4. Concentracions de demanda química d'oxigen (DQO) d'entrada i sortida de les EDARs de l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental a Menorca l'any 2007. *Font:* Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental

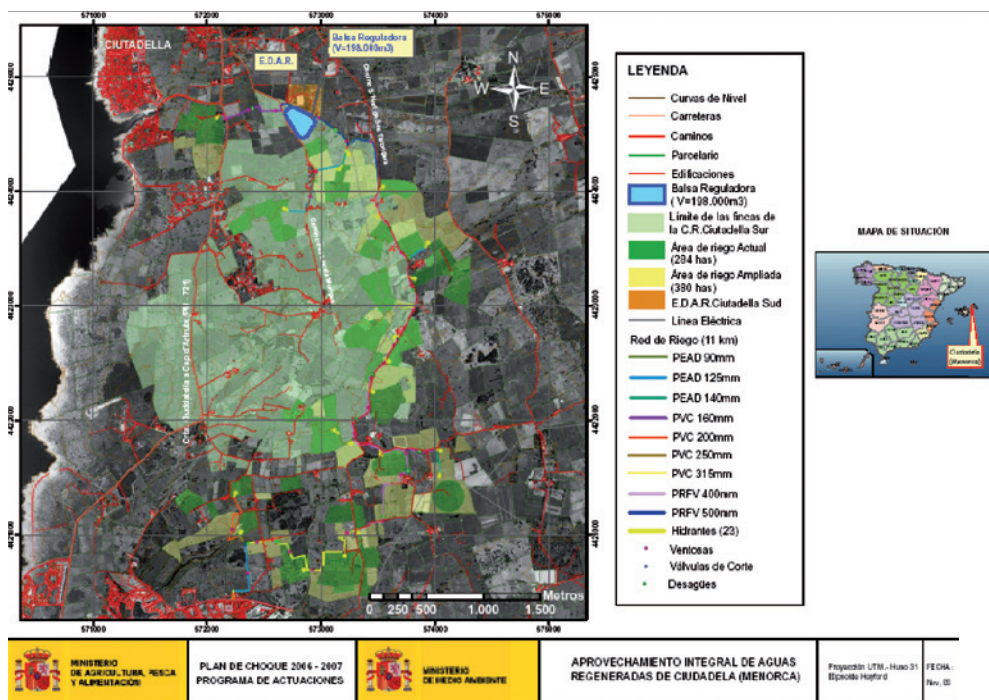
Gràfica 5. Concentracions de matèria en suspensió (MES) d'entrada i sortida de les EDARs de l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental a l'illa de Menorca l'any 2007. Font: Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental

Un altre projecte que encara es troba en fase d'estudi és la Comunitat de Regants des Castell, amb una previsió inicial de reg agrícola de 196 ha amb 866.450 m³ anuals provinents de l'EDAR Maó - es Castell.

No obstant això, la previsió a mig i llarg termini és que s'incrementi el volum d'aigua a reutilitzar. Més si es té en compte que en alguns casos, com les EDARs de Cala Galdana, Ferreries i es Migjorn Gran, la xarxa de distribució d'aigua depurada es troba parcialment construïda o bé s'està ampliant l'existent, com és el cas de Sant Lluís.

Propostes d'actuació

Les propostes d'actuació a curt, mig i llarg termini es poden separar en tres blocs: les xarxes de recollida de les aigües residuals, el tractament i abocament de les aigües residuals i la reutilització de les aigües depurades. Actualment s'està elaborant el Pla director sectorial de sanejament i depuració de les Illes Balears, que preveu estudiar i planificar les actuacions necessàries en la xarxa de sanejament i depuració en alta per als propers anys.

Plànol 3. Plànol del projecte d'aprofitament d'aigües regenerades de Ciutadella sud. Font: Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación

Xarxes de recollida d'aigües residuals

És evident que el primer pas que s'ha de donar és completar les xarxes de clavegueram municipal i sanejament en alta de les diverses aglomeracions urbanes que encara no en tenen. A la vegada, és fonamental la renovació de les xarxes antigues per minimitzar les pèrdues que hi pugui haver.

Paral·lelament, s'haurien de separar progressivament les aigües pluvials. Val la pena incidir en aquest fet, i és que quan les aigües pluvials es mesclen amb les aigües residuals, es generen multitud de problemes a les diferents etapes de recollida i tractament de l'aigua, de manera que en episodis de pluges intenses, les canalitzacions i estacions de bombeig, dimensionades per a les aigües residuals, es veuen literalment desbordades. Addicionalment, i en funció de cada cas, s'hauria d'estudiar el possible aprofitament d'aquestes aigües pluvials.

Un altre aspecte primordial seria un major control i tractament específic per a les aigües residuals industrials. No s'ha d'oblidar que les EDARs estan dissenyades per al tractament d'aigües residuals domèstiques, i alguns dels contaminants industrials, si són abocats indiscriminadament a la xarxa, poden interferir negativament en el rendiment de la depuració i seguir presents a l'efluent final, amb els efectes negatius que pot tenir aquest fet tant si l'aigua tractada s'aboca al medi com si es reutilitza.

Tractament i abocament de les aigües residuals

És bàsic seguir fent feina en el manteniment i en la millora dels tractaments actuals. En aquest apartat es poden incloure actuacions previstes a curt i mig termini, com la posada en funcionament de l'EDAR de Binidali, ja construïda i a l'espera de la construcció d'un sistema d'evacuació de l'efluent; la remodelació integral de l'EDAR de Ferreries, que passaria d'un sistema de llacunatge a un sistema convencional, amb una millor capacitat de gestió i millora de la qualitat final de l'efluent; i la construcció de l'EDAR d'Addaia, que donaria servei a diverses urbanitzacions de la costa nord des Mercadal.

Pel que fa als sistemes d'abocament, a causa de la lentitud de la tramitació, alguns casos es troben a l'espera de ser resolts de forma definitiva, com ara l'emissari de Ciutadella nord (que s'espera que estigui en funcionament en el transcurs del 2010), o els de Sant Lluís i Binidali.

Reutilització d'aigües depurades

Finalment, s'ha d'incrementar el cabal a reutilitzar. En aquest sentit, seria molt interessant una planificació acurada d'aquest aspecte, un cop ja es disposa de normativa específica. S'hauria de tenir en compte no només el volum i la qualitat de l'aigua a reutilitzar, sinó també aspectes importants com són la viabilitat econòmica de la construcció i l'explotació dels sistemes (optimitzar la inversió en infraestructures, reduir els consums elèctrics, etc.), aspectes ambientals (recàrrega indirecta d'aqüífers, etc.) i d'altres com les responsabilitats derivades dels riscos sanitaris davant qualsevol incidència.

Annex: normativa de referència

Comunitària

- Directiva del Consell 91/271/CEE, de 21 de maig de 1991, sobre el tractament de les aigües residuals urbanes (DOCE núm. L 135, 30-05-1991)

- Directiva del Parlament Europeu i del Consell 2000/60/CE, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües (DOCE núm. L 327, 22-12-2000)

Estatat

- Reial Decret 849/1986, d'11 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament del domini públic hidràulic (BOE núm. 103, 30-04-1986)
- Reial Decret 484/1995, de 7 d'abril, sobre mesures de regularització i control d'abocaments (BOE núm. 95, 21-04-1995)
- Reial Decret-Llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes (BOE núm. 312, 30-12-1995)
- Reial Decret 509/1996, de 15 de març, de desenvolupament del Reial Decret-Llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes (BOE núm. 77, 29-03-1996)
- Reial Decret 2116/1998, de 2 d'octubre, pel qual es modifica el Reial Decret 509/1996, de 15 de març, de desenvolupament del Reial Decret-Llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes (BOE núm. 251, 20-10-1998)
- Reial Decret 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'aigües (BOE núm. 176, 24-07-2001)
- Reial Decret 1620/2007, de 7 de desembre, pel qual s'estableix el règim jurídic de la reutilització de les aigües depurades (BOE núm. 294, 8-12-2007)

Autonòmica

- Llei 9/1991, de 27 de novembre, reguladora del cànon de sanejament d'aigües (BOIB núm. 160, 24-12-1991)
- Decret 13/1992, de 13 de febrer de 1992, sobre evacuació de líquids procedents de plantes de tractament d'aigües residuals urbanes (BOIB Núm. 126, 17-10-1992)
- Reial Decret 378/2001, de 6 d'abril, pel qual s'aprova el Pla hidrològic de les Illes Balears (BOE núm. 96, 21-04-2001 i BOIB Núm. 77, 27-06-2002)
- Decret 49/2003, de 9 de maig, pel qual es declaren les zones sensibles a les Illes Balears (BOIB núm. 76, 29-05-2003)
- Decret 115/2005, d'11 de novembre, pel qual s'estableix l'organització i el règim jurídic de l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental (BOIB núm. 173, 19-11-2005)

Local

- Ordenança municipal sobre l'ús de la xarxa de clavegueram sanitari d'Alaior (BOIB núm. 134, 03-11-1990)
- Ordenança municipal sobre l'ús de la xarxa de clavegueram sanitari del nucli urbà de Maó (BOIB núm. 62, 09-05-1998)
- Ordenança municipal reguladora de l'ús de la xarxa de clavegueram del nucli urbà de Ferreries (BOIB núm. 137, 15-11-2001)
- Ordenança municipal sobre l'ús de la xarxa municipal de clavegueram sanitari de l'Ajuntament de Ciutadella de Menorca (BOIB núm. 101, 15-07-2003)
- Reglament municipal sobre l'ús de la xarxa de clavegueram sanitari des Mercadal (BOIB núm. 63, 02-05-2006)
- Reglament municipal sobre l'ús de la xarxa de clavegueram sanitari de Sant Lluís (BOIB núm. 147, 08-10-2009)